

सापि कथिता त्रिभेदा मुग्धा मध्या प्रगल्भेति ॥ ५७ ॥

तत्र—

प्रथमावतीर्णयौवनमदनविकारा रतौ वामा ।

कथिता मृदुश्च माने समधिकलज्जावती मुग्धा ॥ ५८ ॥

तत्र प्रथमावतीर्णयौवना यथा मम तातपादानाम्—

मध्यस्य प्रथिमानमेति जघनं, वक्षोजयोर्मन्दता

दूरं यात्युदरं च, रोमलतिका नेत्रार्जवं धावति ।

कंदर्पं परिवीक्ष्य नूतनमनोराज्याभिषिक्तं क्षणा-

दङ्गानीव परस्परं विदधते निर्लुण्ठनं सुभ्रुवः ॥

प्रथमावतीर्णमदनविकारा यथा मम प्रभावतीपरिणये—

दैते सालसमन्थरं भुवि पदं, निर्याति नान्तःपुरात्,

नोद्दामं हसति, क्षणात्कलयते ह्रीयन्नणां कामपि,

किञ्चिद्भावगभीरवक्रिमलवस्पृष्टं मनाग्भाषते,

सभ्रूमङ्गमुदीक्षते प्रियकथामुल्लापयन्तीं सखीम् ॥

मैधानि धन्यानां गृहे कलत्राणि ॥' इति संस्कृतम् । लज्जायै पर्याप्तानि समर्थानि प्रसाधनानि भूषणानि येषां तानि । अविनयदुर्मैधानि अविनयानभिज्ञानि ॥ सापि स्वकीयापि ॥ अवतीर्णमुत्पन्नम् ॥ मध्यस्येति । प्रथिमानं स्थूलत्वम् । मन्दता कृशत्वम् । धावति प्राप्नोति । नूतनं यथा स्यात्तथा मनोराज्येऽभिषिक्तम् । राज्ञः प्रथमाभिषेकसमये प्रजा हर्षेण परस्परं द्रव्यं लुण्ठन्तीति व्यवहारः ॥ दत्त इति । सालसं मन्थरं च यथा स्यात्तथा दत्ते । क्षणात् प्रतिक्षणं कलयते धत्ते । हिवा

१. प्रथमेति । प्रथमावतीर्णौ अभिनवोन्मेषौ यौवनमदनविकारौ तारुणयानङ्गविभ्रंशौ यस्याः सा । 'सकम्पा चुम्बते वक्रं हरत्येषोपगूहिता । परावृत्त्य चिरं तल्प आस्ते रन्तुं च वाञ्छति ॥' इत्यादिदिशा रतौ वामत्वमवधेयम् । 'अन्यां निषेवमाणेऽपि यदि कुप्यति सा प्रिये । रोदित्यस्याग्रतः स्वल्पमनुनीता च तुष्यति ॥' इत्युक्तदिशा माने मार्दवमवधेयम् । प्रथमावतीर्णयौवनाद्यवान्तरपञ्चभेदानां क्रमेणोदाहरणम् ॥

२. मध्यस्येति । मध्यभागे या विशालतासीत्सा जघनेन लुण्ठिता तेन तद्विशालं जातम्, एवं जघने यत्काश्यं तन्मध्यभागेन लुण्ठितं तेन स कृशो जातः । एवमुदरस्योऽपि निर्लुण्ठितं सत् कुचयोर्जातम्, कुचयोश्च काश्यमुदरे । रोमलताकौटिल्यं नेत्रयोः संगतम्, नेत्रयोः सारल्यं रोमलतायामिति तात्पर्यम् ॥

३. इहोदाहरणे शब्दार्थयोर्वन्धसाम्यं नास्तीति सहृदया एव प्रमाणम् । अतएव पूर्वैः परकीयान्येवोदाहरणानि लक्ष्यभूतानि न्यस्तानि । यदत्र रसगङ्गाधरे सर्वकषणुद्ध्या—'निर्माय नूतनमुदाहरणानुरूपम्—' इत्येवमुददङ्कि तद् बहुत्रावरकक्षाप्रवेशान्न शिक्षासमुचितमित्यलं महत्सु वाचालतया ॥